

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A Magyar Nemzeti Múzeum barátai*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bn
(Hely)

1926. 3. 27.
(Idő)

(Köt. v. fiz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Idő

"1926"

Személy

A Magyar Nemzeti Múzeum barátai. A Széchenyi-nemzetség Szózata a magyar társadalomhoz.

Egykor Petrarka dicsőségét akarta ünnepegni a Sorbonne s aranykoszorút szánt finom fejére. Ámde a költő elhárította szérenyen a párisi ragyogást s azt kérte, hogy Rómában, *ama régi sirokra* tehesse le a neki szánt aranybabért.

A magyar halántékra nem font aranyból koszorút Nyugat hálája, tövist s legfeljebb mezei virágot ha hordanak a korán megszült, fáradt magyar fejek.

Ám, ha nincs is idegen aranyvirágunk, *régi sirunk* van nekünk is gazdagon. A Széchenyi-nemzetség három nemes tagja, kik a hazafias áldozásban mindig előljártak, most odaállnak az élre, hogy e *régi sirok* s beszédes köveik elé vezessék megszükkült és fásult nemzedékünket. Nem egyenként is dus érdemük jogán szólítják meg éppen ők a nemzetet, hanem a múzeum-alapító Széchenyi Ferenc gróf nevének, vérségének, szívének diszes követségében.

Reményeink megfakultak, lámpásaink csüggedeznek s csillagaink estéről-estére halványabbak.

A régi kövek emberei lettünk. Halottak nászái, letört koronák a mi ékszereink. Paripánkat ellőtték s már csak az ötvös öreg mivét csodáljuk zablán, sarkantyun. Már csak az ezüstpajzsot őrizzük, mely a bát-

rak szívét védte egykor, a diadémot, mely a szépséget koronázta. A márványpadot, melyen egykor gondtalan ösök pihentek, az aranvsatos imakönyvet, melyből Mohács előtt imádkoztunk, pergament és pecsétygyűrűt; hangszereket, amelyeken már nem tudunk játszani, levelek, naplók halhatatlan könnyedségét.

Az emlékek nemzete lettünk. Megfőrt, de régi ország. A Múzeumok országa, a Nemzeti Múzeum nemzete.

Ha ez a nemzet megbecsüli tegnapiját és ezer év *régi sirjait*, megszolgálja, megérdemli, megszerzi az új élet erkölcsi fundusát.

Nyilván az élet felé pillant, a Nemzet élete felé, amikor a holt kövekhez hívja a magyarságot három hű fia, a három Széchenyi gróf.

Ime, a föl hívás:

A Magyar Nemzeti Múzeum tekintetes Főigazgatóságának

Budapest.

A magyar rendi társadalom a XIX. század elején a napoleoni háborúk nyomán beállott nehéz gazdasági helyzetben saját erejéből valószínűtlenül meg, s egy századon át igen nagy értékkel gyarapította a külföldön uralkodó kezdeményezésre, állami eszközökkel létrehozott nemzeti tudományos intézményeket köztük a Magyar Nemzeti

Múzeumot, keretében az Országos Széchenyi könyvtárral. Száz év alatt nagyszerű fejlődésen keresztülment Múzeumunk az utolsó évek gazdasági válságában súlyos megrázkódtatáson ment keresztül, s megfelelő anyagi eszközök híján képtelen működését az eddigi keretben és színvonalon folytatni. Az állam nem lévén képes megfelelő támogatásban részesíteni, ismét a magyar társadalomra hárul e nagy kulturális intézmény, s vele a magyar tudomány megmentése és felendítése.

A Sárvár-felsővidéki Széchenyi gróf nemzetség követte nagy elődjének, Széchenyi Ferencnek, a Nemzeti Múzeum alapítójának hátrahagyott azon intelmét, melyet szívéhez legközelebb álló alkotását vérbeli maradékainak jóindulatába ajánlotta, érzi ezen hagyomány ható erejét, s ezért kötelességének ismeri a Múzeum világszerte nagy elismerést aratott tudományos működésének és népművelő hivatásának minden eszközzel való előmozdítását. E cél elérése végett egyesületbe kívánja tömöríteni a Magyar Nemzeti Múzeum barátait. Az egyesület célja volna, hogy a művészeti múzeumok támogatására szolgáló Múzeumbarátok Egyesületéhez hasonlóan erkölcsi és anyagi támogatással járuljon a Magyar Nemzeti Múzeum nagy céljainak megvalósításához.

Felkérjük ezért a tekintetes Főigazgatóságot, hogy ez irányban a szervező munkálatokat megkezdje. Egyben kielentjük, hogy a megalakítandó egyesületbe tagul belépünk és 1926. évtől kezdődőleg egy a további tárgyalások folyamán meghatározandó tagdíj több évre leendő fizetésére kötelezettséget vállalunk s a Magyar Nemzeti Múzeumot tőlünk telhetően támogatni

fogjuk. A sárvár-felsővidéki Széchenyi gróf nemzetség megbízásából

hazafias köszöntéssel

Budapest, 1926. évi február 3-án.

Széchenyi Bertalan gr., Széchenyi Emil gr.,
Széchenyi Viktor gr.